Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Telenești (judecător Gheorghe Ciobanu)
Dosarul nr.2r-371/24 (nr. 2-25130384-03-2r-06102025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de contencios administrativ
D E C I Z I E

24 noiembrie 2025 mun. Bălţi

Instanța compusă din:
Preşedintele ședinței, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii: Mariana Sajin, Alina Țihonschi

examinând, fără citarea părţilor, cererea de recurs declarată de avocatul Malanciuc Nicolae în interesele lui Rotari Ion împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 12 septembrie 2025, emisă la examinarea cererii de asigurare a acțiunii înaintată de Rotari Ion, în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată formulată de Rotari Ion în contradictoriu cu Negruța Alexandra privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t :

Poziţia instanţei:

La 10 septembrie 2025, reclamantul Rotari Ion a depus o cerere de chemare în judecată în contradictoriu cu Negruța Alexandra privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, *în fapt,* la el s-a adresat Negruța Alexandra cu rugămintea de a-i împrumuta suma de 20000 lei pe un termen de 30 zile, la data de 13.08.2024. La expirarea termenului, Rotari Ion i-a cerut Alexandrei Negruța să restituie suma împrumutului, însă ultima din varii motive amâna restituirea împrumutului, iar în ultimul timp nu îi răspunde nici măcar la telefon și chiar a blocat numărul.

Rotari Ion invocă faptul că, pe marginea acțiunilor lui Negruța Alexandra s-a adresat Inspectoratului de Poliție Telenești cu o plângere, însă s-a constatat lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile pârâtei, deoarece faptele sesizate poartă un caracter civil, iar pentru soluționarea litigiului apărut între părți este necesară adresarea în instanța de judecată.

Astfel, pentru soluționarea situației litigioase reclamantul a întreprins mai multe măsuri și anume a efectuat numeroase apeluri telefonice pârâtei cu solicitarea de a restitui suma împrumutului, la care însă pârâta nu a reacționat, și a

refuzat să întoarcă suma împrumutată, astfel, în același sens, de soluționare a litigiului pe cale amiabilă a expediat pârâtei o notificare prealabilă din 25.08.3025, acordându-i termen de 7 zile, să restituie împrumutul în sumă de 20.000 lei, care deși a fost recepționată, nu s-a soldat cu succes.

Prin urmare, în circumstanțele expuse, reclamantul Rotari Ion a fost impus de situație, de a se adresa în instanța de judecată cu acțiune către Negruța Alexandru cu privire la încasarea datoriei în mărime de 20.000 lei.

Totodată, prin cererea de chemare în judecată înaintată, în scopul asigurării acțiunii, Rotari Ion a solicitat aplicarea sechestrului asupra mijlocului de transport de model *****cu numărul de înmatriculare *****, anul fabricației *****, caroserie ***** ce aparține cu drept de proprietate Alexandrei Negruța.

În drept își întemeiază cererea potrivit prevederilor art.174, 177, 178 Cod de procedură civilă.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 12 septembrie 2025 cererea de chemare în judecată înaintată de Rotari Ion s-a acceptat spre examinare.

Iar prin încheiere Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 12 septembrie 2025, cererea de asigurare a acțiunii s-a respins.

Solicitarea recurentului:

Invocând dezacordul cu soluția instanței de fond, la 19 august 2025, avocatul Malanciuc Nicolae în interesele lui Rotari Ion a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 12 septembrie 2025 prin care s-a respins cererea privind asigurarea acțiunii, solicitând casarea încheierii recurate, cu soluționarea prin decizie a problemei respective prin admiterea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii.

Argumentele părţilor:

În motivarea recursului a invocat că încheierea este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată din următoarele considerente. Instanţa neîntemeiat a invocat ca motiv de respingere a cererii de asigurare a acţiunii faptul, că nu au fost prezentate careva probe sau indicii ce ar arăta asupra existenţei riscurilor executării hotărârii judecătoreşti şi care ar putea crea obstacole în privinţa executării unei eventuale hotărârii judiciare de admitere a acțiunii.

Menționează că urmează a se reține că anume acest risc persistă în cauza din speţă, deoarece pârâta a manifestat un comportamentul abuziv şi de rea-credința, s-a eschivat la propriu de la întoarcerea datoriei și a cheltuielilor de judecată, rațiune din care rezultă vădit necesitatea de a aplica măsurile de asigurare provizorie a acțiunii.

Mai mult, consideră că acest drept procedural acordat reclamantului la proces este de a cere aplicarea măsurilor de asigurare cu scop concret, or, neaplicarea lor ar putea crea impedimente în executarea unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii, suplimentar justificând necesitatea aplicării măsurilor de asigurare prin existența pericolului real (*periculum in mora*), de înstrăinare de către pârât a bunului supus măsurilor de asigurare provizorii a acțiunii.

Recurentul menționează dezacordul cu concluziile instanței de prim nivel și remarcă faptul că în vederea justificării cerinței de asigurare a acțiunii, a prezentat și anexat la materialele cauzei adeverința de înmatriculare a mijlocului de transport *****n/î ***** a datelor din Registrul de Stat al vehiculelor (starea la 28.08.2025), copai plângerii lui Rotari Ion, care se păstrează în arhiva Inspectoratului de Poliție Teleneşti, înregistrat în Registrul nr.1 cu nr. 33 din 03.01.2025, a explicațiilor lui Negruță Alexandra date încă la 06.01.2025 OUP Inspectoratului de Poliție Teleneşti, materiale din care rezultă clar că pârâta cunoaște bine consecințele reale a acțiunilor sale despre soluționarea litigiului patrimonial.

Reiterează faptul că obiectul acţiunii civile îl constituie o sumă bănească şi anume încasarea datoriei în mărime de 20.000 lei care pentru reclamant este o sumă considerabilă, iar solicitările lui Rotari Ion cu privire la asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului pe automobilul de model *****, n/î *****, înmatriculat pe numele pârâtei, este total întemeiată, or, toate aceasta reprezintă sursa din care Rotari Ion și-ar putea eventual recupera creanța sa legală și care urmărește scopul de a nu înstrăina bunul, care nu este o măsură de constrângere a proprietarului de a nu circula cu mijlocul de transport

Consideră că instanţa de fond la emiterea încheierii contestate, nu a apreciat obiectiv argumentele aduse de reclamant în favoarea admiterii cerinţei de asigurare a acţiunii şi eronat a dispus asupra respingerii acesteia, prin ce a favorizat în mod evident pârâta, fără a ține cont de poziția reclamantului.

În termenul acordat de către instanța de recurs intimata Negruța Alexandra nu a formulat referință asupra recursului declarat de Rotari Ion, reprezentat de avocatul Malanciuc Nicolae împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 12 septembrie 2025.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art.423 alin.(1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii*.

Din materialele cauzei s-a stabilit, că încheierea judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 12 septembrie 2025 cu privire la asigurarea acțiunii la cererea de chemare în judecată formulată de Rotari Ion în contradictoriu cu Negruța Alexandra cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de judecată, a fost expediată potrivit scrisorilor de expediere, părților la data 12.09.2025 înmânată potrivit copiilor avizelor de recepție nr.DS8021239064AS și nr.DS8021239087AS, lui Rotari Ion la 16.09.2025 lui Negruța Alexandra la 17.09.2025(f.d.32,33). La 19 septembrie 2025, avocatul Malanciuc Nicolae în interesele lui Rotari Ion a înaintat cererea de recurs. Astfel, Colegiul constată, că cererea de recurs a fost depusă în termenul prevăzut de lege.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu încheierea contestată şi normele legale relevante speţei, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Bălţi consideră pasibilă de respingere cererea de recurs din considerentele ce succed.

În conformitate cu art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, *curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii*.

În conformitate cu art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.*

Conform art.181 alin.(4) Cod procedură civilă, pentru soluţionarea recursului împotriva încheierii de asigurare a acţiunii sau de respingere a cererii de asigurare a acţiunii, instanţei de recurs i se expediază copia dosarului, certificată de instanţa care a emis încheierea respectivă, dacă comunicarea nu se face prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

Potrivit art.427 lit.a) Cod procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să respingă recursul şi să mențină încheierea.*

Actele cauzei certifică faptul, că la 10 septembrie 2025 Rotari Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Negruța Alexandra privind încasarea datoriei în mărime de 20.000 lei, asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului

asupra automobilului de model *****număr de înmatriculare ***** cu încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.2-3).

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 12 septembrie 2025 cererea de chemare în judecată s-a acceptat spre examinare, conform procedurii de examinare a cererilor cu valoare redusă (f.d.28).

Iar, prin încheiere Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 12 septembrie 2025 cererea de asigurare a acțiunii s-a respins (f.d.29).

În motivarea soluției de respingere a cererii privind asigurarea acțiunii instanța de prim nivel a concluzionat că cererea este nejustificată și neproporțională cu obiectul acțiunii.

La 19 septembrie 2025, avocatul Nicolae Malanciuc în interesele lui Ion Rotari a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 12 septembrie 2025 prin care s-a respins asigurarea acțiunii, solicitând casarea încheierii recurate, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie soluționată problema prin admiterea cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii (f.d.34).

Instanţa de recurs menționează că soluţionarea chestiunii privind aplicarea măsurilor de asigurare urmează a fi efectuată în coroborare cu prevederile art. 174-178 Cod de procedură civilă.

Reieşind din prevederile art.174 art.(1) Cod de procedură civilă, *la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.*

Astfel, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare este dictată de posibilitatea executării viitoarei hotărâri.

Instanța de recurs notează că asigurarea acțiunii civile este instituția de drept procesual civil care constă dintr-o serie de măsuri silite, temporare şi urgente, ce pot fi aplicate de instanță, la cererea părții interesate, cu scopul de a asigura o bună finalitate a procesului civil, și anume, executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive.

Asigurarea acțiunii civile fără dubii reprezintă o imixtiune în drepturile uneia dintre părțile aflate în litigiu. Astfel, este necesar ca acest instrument, deși deosebit de util, să fie aplicat cu atenție pentru a evita ingerințe lipsite de necesitate sau chiar abuzive în drepturile celeilalte părți. Această sarcină, deși primar revine participanților aflați în litigiu – să nu înainteze cereri abuzive de asigurare a acțiunii – doar cu scopul de a crea prejudicii celeilalte părți, însă în final instanța de judecată apreciază necesitatea aplicării măsurilor de asigurare.

Pentru a admite solicitarea participantului și a aplica măsura de asigurare, instanța urmează să verifice dacă sunt suficiente probe şi argumente că aplicarea măsurilor de asigurare corespunde scopului prevăzut de lege, adică să asigure executarea efectivă a unei viitoare hotărâri și că măsura solicitată este în concordanță cu obiectul acțiunii.

Rotari Ion a solicitat asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra mijlocului de transport de model *****cu numărul de înmatriculare *****, anul fabricației *****, caroserie *****, motor *****, ce aparține, potrivit Adeverinței Seria/nr.TC0086473 din 08.09.2025 (f.d.9) cu drept de proprietate ce aparține pârâtei Negruța Alexandra.

Conform prevederilor art.175 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, *în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.*

În conformitate cu art.177 alin.(1) Cod de procedură civilă, *în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.*

Pornind de la normele legale care reglementează asigurarea acţiunii, Colegiul constată că această instituţie este condiţionată prioritar de justificarea scopului acestei măsuri.

În sensul normelor enunţate este de înţeles că instanţa urmează să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariţie, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. De asemenea, la aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, este necesar de verificat raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare, probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii.

Drept urmare, examinând cererea de asigurare a acţiunii, este important, în fiecare caz concret, să fie verificat obiectul şi temeiul acţiunii principale, să fie determinată natura litigiului, verificate argumentele reclamantului referitoare la acţiunile cu rea-credinţă ale pârâtului, care ar putea pune obstacole în privinţa executării viitoarei hotărâri judiciare. Totodată, este necesar de stabilit asigurarea unui echilibru între interesele părţilor interesate, precum şi în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate e în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

În conformitate cu art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Recurentul argumentează necesitatea aplicării măsurilor de asigurare prin comportamentul pârâtului, privind neonorarea obligației de restituire datoriei în mărime de 20.000 lei, conform împrumutului acordat intimatei în luna iulie 2024 pe un termen de 30 zile.

În acest sens, Colegiul susține concluzia instanței de fond, potrivit căreia existența unui litigiu patrimonial și a unei sume pretinse nu este suficientă pentru justificarea aplicării unui sechestru, or reclamantul înaintând cerința de aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii s-a limitat *de facto* doar de a invoca că pârâta nu și-au îndeplinit obligațiunile de rambursare a împrumutului, fapt prin care a prejudiciat recurentul, iar argumentul respectiv în opinia instanței de recurs nu înseamnă și o justificare adusă de către reclamant cu privire la necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, dar constituie o justificare a acțiunii propriu zis, generată de apariția litigiului între părți.

Subsecvent, instanța de recurs apreciază declarativ argumentul reclamantului/recurentului, că la devenirea definitivă și irevocabilă a eventualei hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii, intimata se va eschiva de la executarea acesteia, or că se va confrunta cu dificultăți la executarea hotărârii. Astfel, imposibilitatea executării hotărârii judecătorești sau apariția eventualelor dificultăți la executarea hotărârii n-a fost probată. De altfel, recurentul /reclamant n-a prezentat dovezi care să confirme că există pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului intimatei.

Totodată, în justificarea pretențiilor formulate, reclamantul/recurent nu a demonstrat faptul că, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărârii judecătorești din cauza existenței pericolului de dispariție a bunurilor supuse urmăririi silite.

Astfel, analizând cerința reclamantului/recurentului de aplicare a măsurilor de asigurare sub aspectul raționalității și temeiniciei acestor cerințe, Colegiul civil relevă că, ultimul nu a demonstrat care este probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; dacă există *periculum in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părților cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate e în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea *de facto* a scopului măsurilor de asigurare.

Prin urmare, argumentul reclamantului/recurentului precum că intimata ar putea înstrăina bunurile pentru a se eschiva de la executarea hotărârii este unul declarativ, instanței nefiind prezentate careva probe în acest sens.

În acest context, instanţa de recurs susţine concluzia primei instanțe potrivit căreia aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului pe mijlocul de transport ce aparține pârâtei/intimate în limita revendicărilor din acțiune – în sumă de 20000 lei, este nejustificată și neproporțională cu obiectul acțiunii, deoarece Rotari Ion a solicitat aplicarea sechestrului pe unitatea de transport, fără însă a prezenta un careva înscris privind valoarea respectivului bun, pentru a putea concluziona asupra proporționalității măsurii de asigurare, iar aplicarea măsurii de asigurare solicitată de reclamant, în circumstanțele expuse, ar duce la încălcarea și perturbarea dreptului de proprietate asupra bunului pârâtei.

Astfel, în contextul celor menționate mai sus, și ținând cont de principiului proporționalității și echilibrului între interesele părților, consfințit de art. 6 CEDO și jurisprudența Curții Constituționale, potrivit căreia orice măsură de constrângere provizorie trebuie să fie adecvată, necesară și proporțională. De asemenea, conform jurisprudenței constante și a principiului proporționalității măsurilor de asigurare, instanța este chemată să aplice astfel de măsuri numai în măsura în care acestea sunt necesare pentru conservarea drepturilor reclamantului.

Sub aspectul argumentelor invocate de către recurent în cererea de recurs, Colegiul Civil reține acestea ca fiind nefondate și lipsite de suport legal, or, în susținerea cererii de recurs, recurentul nu a invocat nici un motiv plauzibil, ce ar indica asupra ilegalității încheierii contestate.

Din considerentele enunțate, Colegiul civil și de contencios administrativ concluzionează că prima instanța a examinat cerința privind aplicarea măsurilor de asigurare sub toate aspectele, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art..6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

În așa mod, rezultând din principiul proporționalității, adică a menținerii echilibrului între scopurile pentru care se cere aplicarea măsurilor și dreptul persoanei fizice de a-și asigura activitatea sa de zi cu zi, la fel ținând cont de actualitatea cerinței privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii și eventuala atingere a unor interese generale, Colegiul ajunge la concluzia că, încheierea primei instanțe este întemeiată și legală, iar recursul formulat de avocatul Malanciuc Nicolae în interesele lui Rotari Ion urmează a fi respins cu menținerea încheierii contestate.

Conducându-se de prevederile art. 427 lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,

decide:

Se respinge recursul declarat de avocatul Malanciuc Nicolae în interesele lui Rotari Ion

Se menține încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 12 septembrie 2025 prin care a fost respinsă cerința privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de Rotari Ion în contradictoriu cu Negruța Alexandra privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu

Judecătorii Mariana Sajin

Alina Țihonschi